

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 677/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца Јавно предузеће „Пошта Србије“, Београд, чији је пуномоћник Горан Малтић, дипл.правник из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Горан Савичевић, адвокат из ..., ради иселења и предаје непокретности, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Чачку и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 23816/15 од 15.09.2017. године **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Чачку.

Образложење

Виши суд у Чачку се решењем Гж 835/19 од 02.08.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 23816/15 од 15.09.2017. године и предмет уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалби, па је уз допис Гж 8696/19 од 04.11.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 у даљем тексту: ЗПП), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 (други закон), 101/2011, 101/2013, 40/2015 (други закон), 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018-УС, 87/2018, 88/2018-УС), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Чачку.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то, између осталог, на пресуде у споровима мале вредности.

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП је прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Тужилац је у тужби поднетој 13.11.2016. године Првом основном суду у Београду, ради исељења и предаје непокретности, као вредност предмета спора означио износ од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се према садржини тражене правне заштите ради се о спору који се према члану 469. ЗПП сматра спором мале вредности, за одлучивање по жалби тужилаца надлежан је Виши суд у Чачку.

Наиме, спор са оваквим захтевом не представља спор о непокретности, тј. спор о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности. Спорови ради чинидбе на непокретности, нису изузети из правила о споровима мале вредности, па се оцена да ли се ради о спору мале вредности, цени управо у складу са одредбом члана 468. став 1. ЗПП.

У конкретном случају као вредност предмета спора, у смислу члана 33. став 2. ЗПП, меродавна је вредност предмета спора означена у тужби износом од 100.000,00 динара, односно, ради се о спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, за одлучивање о изјављеној жалби, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова и члана 4. став 1. тачка 18. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС", бр. 101/2013) надлежан је Виши суд у Чачку.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић